№ 57. Sobota 8. Marca 1856. Rok Gazety 46.

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co Środy, kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 3 złr. 45 kr., miesięcznie 1 złr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 5 złr. 30 kr., miesięcznie 1 złr. 35 kr. — Insercya od wiersza w półkolumnie (drukiem garmont) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k.
Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Lwów, dnia 6. marca. Dnia 6. marca 1855 wyszła z c. k. galicyjskiej rządowej drukarni we Lwowie i została rozesłana część XVII. oddziału I. Dziennika rządowego z 1855 r. dla okręgu administracyjnego Namiestnictwa we Lwowie.

Część ta zawiera:

Nr. 196. Rozporządzenie ministerstwa wyznań i oświecenia z dnia 2. listopada 1855, mocą którego obwieszczonem zostaje rozwiązanie wydziału naukowego prawniczo-politycznego w Ołomuńcu, wskutek najwyższego postanowienia z dnia 10. sierpnia 1855 r. przy wydaniu oraz niektórych rozporządzeń w przedmiocie przeprowadzenia dotyczących Najwyższych postanowień.

Nr. 197. Rozporządzenie ministerstw sprawiedliwości i handlu z d. 7. listopada 1855, dotyczące podwójnego zakresu działalności co do toku instancyi przeciw rozstrzygnieniom try[illegible] [illegible] instancyi w sprawach administracyjnych, powołanych do wykonywania sądownictwa handlowego.

Nr. 198. Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości i skarbu z d. 8. listopada 1855, dotyczące umorzenia obligacyi kamery węgierskiej nadwornej, obligacyj węgierskich dostawy srebra kościelnego, certyfikatów węgierskich dostawy produktów, nakoniec obligacyi długu kameralnego węgierskiego.

Nr. 199. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 13. listopada 1855, dotyczące postanowienia o sposobie naznaczenia stemplem kolorowym towarów tkackich, do apretury wprowadzanych.

Nr. 200. Rozporządzenie ministerstwa finansów z dnia 4. listopada 1855, dotyczące postanowienia celnego z winem cypryjskiem, wchodzącem morzem w naczyniach bednarskich.

Nr. 201. Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych i sprawiedliwości z dnia 22. listopada 1855, mocą którego na nowo i dla wszystkich krajów koronnych do ścisłego przestrzegania we wszystkich zakładach karnych i sądach karnych obwieszczonym zostaje przepis, wydany Najwyższem postanowieniem z dnia 3go czerwca 1854 r. pod względem okowania więźniów w kajdany.

Nr. 202. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 23. listopada 1855, którem obwieszczonym zostaje przepis co do egzaminów dla wyższej służby konceptowej przy prokuraturach finansowych.

Nr. 203. Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 27go listopada 1855, mocą którego objaśnia się §. 197 patentu z dnia 3go maja 1853 r. nr. 81 Dziennika praw państwa, co się tyczy wydawania odpisów powodów rozstrzygnienia sądowego w powyższych krajach koronnych, tudzież stemplowania odpisów takowych.

Nr. 204. Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 28. listopada 1855, o przypuszczalności i skutku wciągnienia kontraktów dzierzawnych, tudzież przedpłaty czynszu dzierzawnego do ksiąg hypotecznych i ksiąg notyfikowych.

Nr. 205. Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości i najwyższej władzy policyjnej z dnia 28. listopada 1855, dotyczące wymiaru należytości dla żandarmów niżej wachmistrza, z powodu wezwania ich jako świadków w sprawach karnych przed sądy karne cywilne.

Nr. 206. Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministerstwem handlu z dnia 29. listopada 1855, dotyczące zaprowadzenia c. k. orła państwa, jako powszechnego znaku werefikacyi w urzędach cementowych.

Nr. 207. Obwieszczenie ministerstwa handlu, przemysłu i budowli publicznych z dnia 29. listopada 1855, o wykonaniu artykułu 18. traktatu handlowego i celnego z dnia 19. lutego 1853 r.

Nr. 208. Obwieszczenie ministerstw handlu i skarbu z dnia 1. grudnia 1855, dotyczące zakazu wywozu i przewozu saletry, siarki i ołowiu.

Nr. 209. Obwieszczenie ministerstw handlu i skarbu z dnia 4. grudnia 1855, co do zakazu wyprowadzenia koni.

Nr. 210. Traktat rządowy między państwem cesars. austryackiem i rzecząpospolitą Szwajcarską z dnia 17. lipca 1855. o wzajemnem wydawaniu zbrodniarzy.

Nr. 211. Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z d. 3. grudnia 1855, dotyczące sprawienia prześcieradeł dla więźniów śledczych.

Nr. 212. Rozporządzenie ministra finansów z dnia 6. grudnia 1855, mocą którego zniżonym zostaje podatek konsumcyjny i podatek gminny od świeżego mięsa wołowego, wprowadzonego do miasta stołecznego Wiednia.

Nr. 213. Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i handlu z dnia 8. grudnia 1855, dotyczące postępywania przy zakupywaniu gruntów na budowę kolei żelaznej.

Nr. 214. Rozporządzenie ministerstwa skarbu i nadkomendy armii z dnia 17. października 1855, mocą którego zaprowadza się w Pograniczu Wojskowem prawo o loteryi z dnia 20. lipca 1853 r.

Nr. 215. Rozporządzenie cesarskie z dnia 21. października 1855. mocą którego uregulowane zostają zasady w ukaraniu przestępstw skarbowych, popełnionych lub zamierzonych za granicą przez przynależnych cesarstwa austryackiego przeciw zaprowadzonym prawnie w kraju pośrednim podatkom albo urządzeniom skarbowym.

Nr. 216. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 12. grudnia 1855, mocą którego ustanawia sie czas obowiązywania rozporządzenia cesarskiego z dnia 21. października 1855 r. nr. 215 Dziennika praw państwa, dla różnych krajów koronnych.

Nr. 217. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 12. grudnia 1855, dnokształtności w organ[illegible] postanowienia o przeprowadzeniu je-

Nr. 218. Rozporządzenie [illegible] władz skarbowych powiatowych. 1855, mocą którego obwieszczona [illegible] z dnia 13. grudnia cyi fabryk tytuniu i zniesienia prowizorycznego nadkierownictwa w Peszcie dla wykupna liści tytuniowych.

Nr. 219. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 14. grudnia 1855, względem umocowania celnych urzędów obocznych I. klasy w Duino, Monfalcone i Cerviglano do oclenia dalmatyńskich olejów i win wylegitymowanych.

Nr. 220. Rozporządzenie ministerstwa spraw zagranicznych, sprawiedliwości i skarbu z dnia 12. grudnia 1855, mocą którego obwieszczone są niektóre szczegółowe postanowienia względem wykonania rozporządzenia cesarskiego z dnia 21. października 1855 (nr. 215 Dziennika praw państwa) a mianowicie względem ukarania popełnionych lub zamierzonych przez przynależnych cesarstwa austryackiego w krajach niemieckiego związku celnego ukróceń austryackich dochodów celnych.

Nr. 221. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 13. grudnia 1855, dotyczące kontroli tych przemysłowców lub handlujących w okręgu granicznym, którzy dla przemytnictwa lub ciężkiego przestępstwa skarbowego z towarami przedmiotem ich przemysłowego lub handlowego zatrudnienia będącemi, skazanymi zostali, tudzież kontroli w okolicach, gdzie przemytnictwo znaczny obrót bierze.

Nr. 222. Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 15go grudnia 1855, mocą którego wydają się przepisy o ogłaszaniu nowych protokołów księgi gruntowej, tudzież o przeprowadzeniu onychże we własności jako księgi gruntowe.

Nr. 223. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 19go grudnia 1855, względem zniesienia weneckich celnych urzędów ubocznych w Porto Lignano, i Porto Tagliamento i założenia pomocniczego urzędu celnego w Portegada.

Nr. 224. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 20. grudnia 1855, względem podniesienia ubocznego urzędu celnego I. klasy w Ostiglii do głównego urzędu celnego II. klasy.

Nr. 225. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 20. grudnia 1855, względem sposobu deklarowania onych towarów, które jako towary parfumowe mają być oclone, jeżeli znajdują się w naczyniach mieszczących $\frac{1}{4}$ miary austryackiej, lub niżej, albo też w naczyniach do kramarszczyzny i t. d. należących.

Nr. 226. Rozporządzenie ministrów spraw wewnętrznych i sprawiedliwości z dnia 25. grudnia 1855, mocą którego obwieszcza się czas działalności urzędowej ustanowić się mających sądów urbaryalnych w królestwie Węgierskiem, niemniej w Województwie Serbskiem i Banacie Temeskim.

Nr. 227. Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i skarbu z dnia 27. grudnia 1855, względem dalszego

trwania zastępstwa poddanych galicyjskich w wsporach prawnych z ich dawniejszymi panami przez prokuraturę finansów.

Sprawy krajowe.

Lwów, 6go marca. Rezultat indemnizacyi gruntowej we lwowskim okręgu administracyjnym jest z końcem lutego 1856 następujący:

Kapitał indemnizacyjny przyznany w pierwszej instancyi po odbytej rewizyi przez komisyę ministeryalną i funduszową buchalteryę wynosi 42,130.747 złr. 5 kr., z czego 33.278.882 złr. 50 kr. weszło w zupełną moc obowiązującą i już do księgi wciągnięto; przyzwolone zaś zaliczki na kapitał i renty wynoszą 12,501.600 złr.

Suma więc ogólna przyznanych kapitałów indemnizacyjnych i zaliczek wynosi 54,632.347 złr. 5 kr.

Rezultat wspomniony ściąga się do 5393 operatów meldunkowych o 2131 ciałach tabularnych w 3732 gminach z 316.456 włościańskiemi. 12.389 emfiteutycznemi, 14.070 dziesięcinnemi, 1775 laudemialnemi i 1048 spłatnemi pozycyami meldunkowemi. tudzież do uwolnionego od ciężarów „areale“ objętości 319 mil kwadratowych i 8906 morgów 547 sążni kwadratowych. — Do funduszowej kasy indemnizacyi gruntowej odesłano w ogóle 3037 asygnacyi dla 3988 uprawnionych w kwocie ryczałtowej 14,773.110 złr.

Z tego wydano 21.171 sztuk obligacyi w sumie 14,717.170 złr., a strony odebrały 19.355 obligacyi w sumie ogólnej 13,514.300 złr.

Rezultat zaś za miesiąc styczeń i luty jest w szczególności następujący: nowo zlikwidowany i sprawdzony kapitał indemnizacyjny 1.417.691 złr. 15 kr., do ksiąg funduszu indemnizacyjnego wciągnięto znów 475 wyroków z sumą 3.792.810 złr. 15 kr., a obligacyi wystawiono 1263 sztuk na 1,270.240 złr.

(Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące z Wiédnia. — Miejsca praktykantom ułatwione.)

Wiedeń, 3. marca. Jego c. k. Apost. Mość i JJ. cesarzew. MM. Arcyksiążęta Wilhelm, Karol Ferdynand, Leopold, Ernest, Zygmunt i Rajner przybyli tu z Pragi w asystencyi pp. fml. hr. Grüne, Kellner i Salaba osobnym pociągiem kolei północnej w niedzielę zrana o $7^1/_2$ godzinie.

— Według listów z Petersburga jest stan zdrowia J. M. Cesarzowej rosyjskiej (owdowiałej) bardzo niepomyślny, i wzbudza słuszne obawy.

— Wiadomo już, że banknoty austryackie stoją na giełdach zagranicznych, jak na przykład we Wrocławiu wyżej „pari.“ W Londynie zanotowano ostatnią razą: złr. 10.2 — 10.3, zaczem kurs tych banknotów teraz taki sam, jakim niegdyś była normalna ich waluta. Od kilku dni niedają wekslarze żadneg[illegible] dziś opowiadano sobie o [illegible]“ który każdego z gości swych z uprzejmością i szczerością zapytuje, czyli resztę za banknoty swe chcą odebrać papierami lub cwancygierami.

— Na własność towarzystwa Lloyda austryackiego wybudowano w Londynie nowy parопływ „Progress.“ Dnia dzisiejszego przybyło tu 32 majtków „Lloyda,“ którzy pod wodzą jednego kapitana udają się do Londynu dla sprowadzenia parопływu tego do Tryestu.

— Wysokie ministeryum rozporządziło, że w Węgrzech mogą być kompetentami do praktyki, ci którzy odbyli tylko jeden oddział teoretycznego egzaminu ogólnego *(Staatsprüfung)*, pod warunkiem jednak, że w przeciągu jednego roku po złożeniu przysięgi, mają się wykazać ze złożenia drugiego oddziału teoretycznego egzaminu ogólnego, inaczej mianowanie ich zostanie odwołane.

Anglia.

(Poczta londyńska: Nowiny dworu. — Konferencye Paryskie. — Nowe posyłki do Krymu. — Telegrafy angielskie. — Doniesienia z prywatnych depeszy.)

Londyn, 1. marca. J. M. Królowa odwiedzała wczoraj w towarzystwie księcia Alberta obóz pod Aldershott. — O konferencyach paryskich donosi korespondent paryski dziennika *Morning Chronicle*: „Pierwszy z czterech punktów przyjęto zaraz na pierwszem posiedzeniu stanowczo. Spodziewają się, że zaraz po podpisaniu punktów przedugodnych zażąda Rosya, ażeby nadać konferencyom barwę europejskiego kongresu. Rosya będzi starać się okazać, że punkta względem księstw naddunajskich i wolnej żeglugi na Dunaju obchodzą zarówno całą Europę i dlatego też w obec całej Europy powinny być roztrząsane.“ — Kontre-admirał Dundas zatknął przedwczoraj banderę swą na nowo na okręcie „Duke of Wellington.“ — Słychać, że okręta „Argo“ i „Hydaspes“ odjadą wkrótce do Krymu z świeżym żołnierzem, końmi i działami. — Jedna z wybudowanych w Northam w pobliżu Southamptonu 6 łodzi kanonierskich z nazwą „Opossum“ wypłynęła we czwartek po raz pierwszy na morze. — Anglia posiada obecnie linii telegraficznych na 7200 mil z drutami na 36.000 mil. W biórach telegraficznych pracują do 3000 ludzi a liczba wysyłanych rocznie depesz publicznych sięga pół miliona.

— Na wczorajszem posiedzeniu Izby niższej cofnął p. Roebuck wiadomą swą mocyę po kilku debatach i przemowie lorda Palmerstona. Sir John Packington nie mógł dla wniesionego zarzutu uzasadnić swej poprawki.

Morning Advertiser utrzymuje, jakoby pełnomocnicy rosyjscy w Paryżu domagali się, by punktu piątego nie załatwiano na konferencyach paryskich, lecz raczej na kongresie wszystkich Monarchów.

Dziennik ten wspomina także i o pogłosce o przybyciu lorda Cowley do Londynu dla powzięcia instrukcyi. Natomiast jednak upewnia *Presse*, że pokój będzie już z pewnością przywrócony.

Francya.

(Zapowiedzenie posiedzeń ciała prawodawczego. — Z nowin dworskich. — Tok konferencyi. — Mowa od tronu.)

Paryż, 1. marca. *Monitor* zawiera na czele swej nieurzedowej części następujące doniesienie: „W poniedziałek to jest dnia 3. marca o godzinie pierwszej po południu zagai J. M. Cesarz osobiście w sali marszałków pałacu tuilerskiego posiedzenia izby prawodawczej na rok 1856 i odbierze przytem przysięgę od wszystkich tych senatorów i członków ciała prawodawczego, którzy ją dotąd nie złożyli. Cała świta J. M. Cesarza, ciało dyplomatyczne, kardynałowie, ministrowie, marszałkowie, admirałowie, dygnitarze wielkich krzyżów orderu legii honorowej, oficerowie dworu Ich Mość Cesarstwa i Ich Mość książąt cesarskich wejdą schodami pawilonu zwanego „pavillon de flore,“ członkowie zaś trzech wielkich korporacyi państwa i deputowani wejdą schodami pawilonu „de l'Horloge.“ Wszyscy, którzy mają brać udział w ceremonii muszą już być o pół do pierwszej w Tuileryach. Początek i koniec ceremonii oznajmią strzały armatnie.“ — Na przedwczorajszej uczcie w Tuileryach siedział hrabia Orłow po prawej a baron Brunow po lewej stronie Cesarzowy. — Deputowani zjeżdżają się z prowincyi a wczoraj już była sala konferencyonalna bardzo ożywioną. — Według *Monitora* odpłynęły wczoraj okręta liniowe „Trident“ i „Marengo“ tudzież fregaty „Uranie“ i „Vengeance“ z Toulonu do Bosforu. — Dziś obiegała pogłoska, że się wszczęły nieporozumienia w łonie konferencyi i że lord Cowley odjeżdża dziś w wieczór do Londynu, ażeby osobiście zdać sprawę gabinetowi z powstałych trudności i zasięgnąć dalszych instrukcyi. Lecz ci, co mogą bliżej znać tok obrad, zapewniają, że konferencye idą jak najpomyślniej. Dziś odbyło się trzecie posiedzenie, jak słychać najważniejsze ze wszystkich. Życzeniem byłoby Cesarza, wyrzec co stanowczego przy zagajeniu izby prawodawczej, lecz nic można się spodziewać by wynurzył i w dziesiątej części, ile oczekuje niecierpliwie publiczność.

— Dnia 3. marca zagaił J. M. Cesarz Francuzów sesyę Ciała prawodawczego następującą mową od tronu:

„Mości Panowie Senatorowie i Deputowani!

Gdym Panów ostatni raz powołał, ciężyły nam wielkie troski. Armie sprzymierzone wysilały się w obleżeniu, przyczem upor obrony wzniecał wątpliwość o pomyślnym skutku. Zostająca w niepewności Europa [illegible] końca, nim [illegible] zda- [illegible]żymać wojnę, żądałem od Was pożyczki, któraście jednogłośnie uchwalili, luboć się mogła wydawać nadzwyczaj znaczną. Podwyższenie cen żywności zagrażało klasom robotniczym powszechnym niedostatkiem, a przy stagnacyi pieniężnej obawiano się zatamowania handlu i roboty. Ale dzięki Waszej znakomitej pomocy, dzięki dzielnym usiłowaniom Francyi i Anglii, dzięki przedewszystkiem pomocy Opatrzności, te niebezpieczeństwa jakkolwiek jeszcze nie zupełnie uchylone, jednak po największej części są zażegnane. Wielki czyn wojenny rozstrzygnął na korzyść sprzymierzonych walkę zaciętą, bezprzykładną w dziejach. Od owej chwili jawnie wystąpiła opinia Europy. Wszedzie rozszerzyły się i ustaliły nasze przymierza. Trzecia pożyczka pokryła się bez trudności; kraj dał mi nowy dowód swego zaufania, subskrybując sumę pięćkroć większą aniżeli żądałem. Z podziwienia godną rezygnacyą znosił kraj cierpienia połączone z drożyzną, luboć dobroczynność prywatna, gorliwość gmin i dziesięć milionów rozdanych na departamenta, niosły ulgę tym cierpieniom. Teraz zniżyło sprowadzenie zboża z zagranicy znacznie cenę żywności, obawa braku pieniędzy ustaje, nigdy robota nie była tak ożywiona, a dochody nigdy nie były znaczniejsze. Zmienne losy wojenne ożywiły wojskowego ducha w narodzie. Nigdy nie zgłaszało się tyle ochotnika, nigdy nie objawiała się taka gorliwość między konskrybowanymi. Z tem krótkiem wyjaśnieniem stanu rzeczy łączą się fakta wielkiego politycznego znaczenia. Królowa Anglii chcąc dać dowód swego zaufania, swego szacunku dla kraju naszego i pragnąć ściślej zespolić stosunki nasze, przybyła do Francyi. Pełne entuzyazmu przyjęcie, jakie tu znalazła, musiało jej posłużyć za dowód, jak głębokie były uczucia wzniecone jej obecnością, i jak te uczucia były zdolne wzmocnić przymierze obudwu ludów. Król Piemoncki, który nieoglądając się wstecz (sans regarder derriére lui) przystąpił do naszej sprawy z owem dzielnem uniesieniem, jakiego już dał dowody na polu bitwy, przybył także do Francyi, by poświęcić sojusz utwierdzony już walecznością jego żołnierzy. Ci Monarchowie mogli widzieć, jak kraj niedawno jeszcze wzburzony i wydziedziczony (desheritée) z godności w radzie europejskiej, dziś spokojny i szanowany pomyślnie się rozwija, i jak prowadzi wojnę nie z zaciekłością chwilowej namiętności, lecz z spokojnością, sprawiedliwością i powagą obowiąku. Widzieli, jak Francya wysłała za morze 200.000 żołnierza, a równocześnie powołała do Paryża wszystkie kunszta pokoju, jak gdyby chciała powiedzieć Europie: „Wojna teraźniejsza jest dla mnie tylko epizodą, pomysły moje i usiłowania są po części zawsze zwrócone na sztuki pokoju. Niezaniedbujmy nic, by się porozumieć, a nie zniewalajcie mnie do tego, bym wszystkie zasoby i całą potęgę wielkiego narodu rzucił na pole bitwy.“ Tę odezwę zdaje się zrozumiano, a zima robiąc przerwę w działaniach nieprzyjacielskich, sprzyjała wdaniu się dyplomacyi. Austrya zdecydowała się do stanowczego kroku, który naradom użyczył wszelkiego wpływu Monarchy rozległego

państwa. Szwecya połączyła się ściśle z Anglią i Francyą traktatem gwarantującym całość tego państwa: wszystkie nakoniec gabinety udały się z radami lub prośbami do Petersburga. Cesarz Rosyi odziedziczywszy sytuacyę, której nie tworzył, zdawał się być przejęty szczerem życzeniem położyć koniec powodom tego krwawego starcia. Z determinacyą przyjął podane mu ze strony Austryi propozycye. Gdy się stało zadość honorowi broni, miał ten krok Rosyi to znaczenie, że sama czując godność swoją przyzwala na jasno sformułowane życzenie Europy. Dziś zgromadzeni są w Paryżu pełnomocnicy prowadzących wojny i sprzymierzonych mocarstw, by zadecydować o warunkach pokoju. Duch umiarkowania i słuszności, który ich wszystkich ożywia, każe nam się spodziewać pomyślnego skutku. Mimo to jednak oczekujemy z godnością końca konferencyi, i bądźmy zarówno przygotowani na to, co nastąpić musi, czy przyjdzie nanowo dobyć oręża, czy podać rękę tym, z którymiśmy uczciwie walczyli. Co bądź nastąpi, zajmujmy się środkami służącemi do pomnożenia potęgi i bogactwa Francyi. Skojarzmy ile możności jeszcze ściślej utworzone wspólnością sławy i ofiar przymierze, którego obopólne korzyści więcej jeszcze wystąpią w pokoju. Pokładajmy nakoniec w tej chwili uroczystej dla losów świata zaufanie nasze w Bogu, ażeby przewodniczył usiłowaniom naszym w duchu najlepiej odpowiadającym sprawie ludzkości i cywilizacyi."

Włochy.

(Rzymskie koleje żelazne.)

Rzym, 15. lutego. Książę Rianzares upraszał rząd papiezki o koncesyę do wybudowania kolei żelaznej z Rzymu do Civitavecchia, a w razie otrzymania jej złożył przyrzeczenie, że wejdzie następnie jeszcze i w dalszą umowę względem budowy kolei północnej z Rzymem na Ankonę do Bononii. Ministeryum robót publicznych przychyliło się do propozycyi księcia Rianzares, a dziś spodziewają się przybycia pełnomocnika jego dla ułożenia i podpisania umowy. Kolej ukończona być ma w ciągu trzech lat, a tym sposobem morze tyrreńskie i port Trajana odległe już będą tylko o dwie godzin od stolicy. Względem głównych warunków porozumiano się już dawniej, a według tego nie gwarantuje rząd przedsiębiercy żadnego wynagrodzenia w razie ubytku spodziewanych procentów. Kolej żelazna nie pójdzie od „Porta S. Pietro" (Cavalleggieri), ani wzdłuż „Via Aurelia," lecz zacznie się od „Porta Flaminia" (del popolo), i poprowadzi w kierunku Monterosi, a ztąd dalej do Civitavecchia. Tak tedy przestrzeń ta pierwszej kolei żelaznej, wynosząca mil ośmnaście, posłużyłaby tak do kolei żelaznej z Rzymu do Civitavecchia, jak i do kolei północnej do Bononii, której budowa jest tak w zamiarach rządu, jak niemniej pożądana ze strony ludności umbryjskiej, picenijskiej i emilijskiej. Oprócz tego odniosłyby ztąd korzyść miejsca nad jeziorem sabbatyńskiem położone, a mianowicie Bracciano, Campagnano, Trevignano itd., a odległość Rzymu od Viterbo, tej żyźnej prowincyi państwa rzymskiego, skróciłaby się niemal o połowę.

Niemce.

(Korespondencye berlińskie wróżą pokój. — Zakaz uczęszczania po gospodach szynkowych. — Władze frankfurtskie. — Pomieszkanie Don Miguela. — Kara śmierci uchylona w Wajmarze.)

Berlin, 29. lutego. Słychać, że Prusy weszły znowu w układy z mocarstwami zachodniemi. Lecz ludzie obeznani bliżej z tokiem spraw twierdzą, że dopiero po skończeniu narad przywołane będą Prusy do podpisania zawartych traktatów. Również utrzymują, że jeżeli zajdą jakie zmiany w dawnych przymierzach wiedeńskich, nie nastąpi to bez udziału Prus w odnoszących się do tego naradach. — Przy szczerych chęciach pokoju, jakie zapowiada cesarz Aleksander, spodziewają się w Berlinie, że pokój stanie niezawodnie. Jeżeli więc publiczność skąpe tylko odbiera wiadomości o sprawach kongresu, można to poczytać za jawny dowód, że konferencye żadnej jeszcze nie uległy trudności. Uchwałę związkową z dnia 21. b. m. poczytują niemieccy dyplomaci za krok, który nie ma najmniejszej wagi na zewnątrz, i tyczy się tylko spraw domowych.

Frankfurt, 26. lutego. Naczelna komenda wydała surowy zakaz wojskowym swoim uczęszczania po gospodach szynkowych; wielu z gospodarzy tutejszych sami się o to dopraszali. Nie wolno odtąd muzyce wojskowej grywać po domach gościnnych, i dla tego przeszłej niedzieli musiano odwołać zabawę w jednym z pierwszych tutejszych domów gościnnych.

— Według najnowszych wykazów statystycznych liczy senat w *Frankfurcie* nad Menem 35ciu członków (według ustawy powinno ich być 42), 14 starszych burmistrzów (Schöffen), 10 senatorów i 11 radźców. Zawierzytelnionych za granicą rezydentów ministeryalnych i konzulów jest 21. Przy senacie frankfurtskim znajduje się zawierzytelnionych 8miu posłów, pełnomocników, rezydentów, i 13tu konzulów. Zgromadzenie związkowe liczy 22 posłów; zawierzytelnionych przy niem posłów zagranicznych jest 5ciu.

Z **Werthejmu** donoszą z 26. lutego: Dawniejszy klasztor w Brombach o 2 mil od tego miasta, i położony w Badeńskiem, ma być tego lata rezydencyą książęcą. Dom Miguel, książę Braganzy, który potąd zamieszkiwał zamek w Heubach nad Menem, kazał wyporządzić klasztor dawniejszy należący do posiadłości księztwa Loewenstein, i obrał go sobie na przyszłą siedzibę.

Z **Wajmaru** piszą z 28. lutego: Wydział sejmu krajowego odrzucił przedłożenie rządowe względem zaprowadzenia na powrót kary śmierci — większością jednego głosu.

Dania.

(Otwarcie rady państwa.)

Kopenhaga, 1. marca. Zagajenie rady państwa było bardzo świetne; królewicz i cała świta nadworna asystowali królowi. Mowa od tronu zawiera wyrazy chlubne z obecności zastępców z całej Monarchyi, i tuszy jak najlepiej o ścisłem połączeniu wszystkich części państwa, a co posłuży do tem lepszej obrony kraju na zewnątrz i do pomyślniejszego rozwoju wewnątrz. Król dziękuje Wszechmocnemu za utrzymanie pokoju, i spodziewa się usunięcia stosunków groźnych. — Tą raza nie przedłożono żadnych ważniejszych projektów, zwłaszcza że wkrótce odbyć się ma nadzwyczajne posiedzenie rady państwa.

Turcya.

(Wiadomości bieżące z Konstantynopola.)

Konstantynopol, 18. lutego. Ferman względem czwartego punktu gwarancyjnego udzielony jest posłom. — Ethem Basza ma przybyć temi dniami z Egiptu, ażeby wyjednać przyzwolenie Sułtana na przekopanie międzymorza Suez. Anglia ma sprzeciwiać się temu, powstał więc nadzwyczajny popłoch na giełdzie. — Omer Basza pozostaje i nadal naczelnym wodzem armii tureckiej. — *Presse d' Orient* donosi, że sprzymierzeni wysadzą także w powietrze wodociągi sebastopolskie i reszty sadzawek. Gruzy fortu Alexander runęły w przystań sebastopolską. Sprzymierzeni przyspieszali przy odchodzie ostatniej poczty prace swe około wysadzenia fortów kwarantany i ś. Pawła, do 15. bowiem lutego ma być dzieło zniszczenia zupełnie już skończonem. — Rosyanie cofnęli się znacznie w tył w stanowiskach swych przy Kerczu. Stan zdrowia armii angielskiej pogorszył się ostatniemi czasy. — Omer Basza prosił o uwolnienie od służby, otrzymał jednak odmowną odpowiedź. — Handel carogrodzki nie może się dotąd podnieść. — Urzędowy *Journal de Constantinople* żąda stanowczo, ażeby dla zapobieżenia wszelkim sporom na przyszłość oznaczono dokładniej rosyjsko-turecką granicę w Azyi, mianowicie zaś od strony Kaukazu. — Veli Basza, gubernator Kandyi, wyprawił w stolicy wyspy świetny i wystawny bal.

Z teatru wojny.

Doniesienia z morza baltyckiego.

(Straż przednia floty przejeżdża Bełt.)

Z **Helsingör** donoszą z 29. lutego: Dnia dzisiejszego przepłynęły Bełt pierwsze angielskie okręta wojenne „Samson," „Falcon" i „Pylades," tudzież fregata śrubowa „Impérieuse" o 51 działach, a to z banderą kommodora R. B. Watson, który całą strażą przednią dowodzi.

Doniesienia z-nad czarnego morza.

(Pogłoska o nowej utarczce. — Uzupełnienie pułków.)

Z **Marsylii** donoszą z 1. marca: Zawinął tu paropływ „Sinaj" i przywiózł doniesienia z Konstantynopola sięgające po dzień 21go, a z Krymu po dzień 19go lutego. Na dolinie bajdarskiej przyszło według tych doniesień do nowej utarczki między Francuzami i Rosyanami. W Marsylii zaś otrzymano jak słychać rozkaz przysposobienia okrętów transportowych dla przewiezienia do Krymu 10.000 żołnierza pieszego. Posiłki te uzupełniać mają uszczuplone pułki.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Konstantynopol, 28. lutego. Porta nakazała emisyę 100 milionów piastrów w nowych pieniędzach papierowych. To rozporządzenie wywołało opozycyę w Dywanie, mówią nawet, że przyszło do scysyi. — Rekrutacya Rajów przyjdzie w krótce do skutku; do Krymu przesłano już rozkaz zawieszenia broni. Między Francuzami panuje jeszcze wielka śmiertelność. — Zakazy wywozu zboża zniesiono po części. — Greckie i ormiańskie duchowieństwo nie ogłosiło jeszcze z kazalnic hat cesarski względem chrześcian. — Dnia 27. b. m. ogłosił Basza uroczyście hat sułtański.

Ateny, 29. lutego. Jenerał Bosquet w przejeździe z Francyi do Krymu przybył do Aten. Rongalis mianowany został ministrem spraw zagranicznych.

Wiadomości handlowe.

(Ceny targowe lwowskie.)

Lwów, 7. marca. Na naszym dzisiejszym targu były następujące ceny w mon. konw.: półkorzec pszenicy, ważący 78 funtów wiedeńskich, 6r.; żyta (76 funt.) 4r.9k.; jęczmienia (65 funt.) 2r.45k.; grochu 4r.45k.; fasoli 3r.39k.; — wiéd. cetnar siana 54²/₃k.; okłotów 47k.; — sąg drzewa bukowego 14r. — Ceny drobiazgowej sprzedaży bez odmiany.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 7. marca.

Hr. Karnicki Feliks, z Rogużna. — PP. Lencewicz Erazm, z Zaderecza. — Bocheński Józef, z Głęboczka. — Chwalibóg Jan, z Lipowca. — Cielecki Alfred, z Petrowiec. — Ochocki Seraf, z Żurawna.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 7. marca.

PP. Mrozowiecki Stan., do Sokołówki. — Torosiewicz Emil, do Szwejkowa. — Winnicki Tytus, do Nowosiółek. — Zatorski Winc., do Stojanowa. — Udrycki Adolf i Sochocki Antoni, do Choronowa. — Czerkawski Ludwik, do Meryszczowa. — Skrzyński Wład., do Bartatowa. — Hauer, c. k. kapitan, do Daubca. — Schiffer, c. k. registrant, do Stasowa. — Dobek Konst., do Sarnek. — Wszelaczyński Leon, adw. kraj., do Tarnopola.

Kurs lwowski.

Dnia 7. marca.

		gotówką		towarem	
		złr.	kr.	złr.	kr.
Dukat holenderski	mon. konw.	4	45	4	49
Dukat cesarski	„ „	4	46	4	50
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	8	13	8	18
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	36	1	37
Talar pruski	„ „	1	30	1	32
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	1	10	1	11
Galicyj. listy zastawne za 100 złr.	bez kuponów	86	15	86	57
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	76	—	76	40
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	85		85	50

Wiédeński kurs papierów.

Dnia 3. marca.

				w przecięciu
Obligacye długu państwa	5%	za sto	84$\frac{1}{2}$ $\frac{1}{4}$ 84	84$\frac{5}{16}$
detto pożyczki narod.	5%	„	86 85$\frac{1}{2}$ 85	85$\frac{1}{2}$
edtto z r. 1851 serya B.	5%	„	—	—
detto z r. 1853 z wypłatą	5%	„	—	—
Obligacye długu państwa	4$\frac{1}{2}$%	„	73$\frac{3}{4}$ $\frac{1}{2}$	73$\frac{5}{8}$
detto detto	4%	„	—	—
detto z r. 1850 z wypłatą	4%	„	—	—
detto detto detto	3%	„	—	—
detto detto	2$\frac{1}{2}$%	„	—	—
Pożyczka z losami z r. 1834		„	228	228
detto detto z r. 1839		„	136$\frac{3}{4}$	136$\frac{3}{4}$
detto detto z r. 1854		„	112$\frac{3}{4}$ $\frac{1}{2}$ 112	112$\frac{1}{2}$
Obl. wiéd. miejskiego banku	2$\frac{1}{2}$%		—	—
Obl. lomb. wen. pożyczki z r. 1850	5%		—	—
Obl. indemn. Niż. Austr.	5%		—	—
detto krajów koron.	5%		77 80	78
Akcye bankowe			1034 1032 1030	1032
Akcye n. a. Tow. eskp. na 500 złr.			477$\frac{1}{2}$ 485	480
Akcye c. k. uprz. Tow. kred. dla hand. i przem.			369 374 366$\frac{1}{2}$	370
Akcye kolei żel. Ces. Ferdynanda na 1000 złr.			2880	2880
Akcye kolei żel. Glognickiej na 500 złr.			—	—
Akcye kolei żel. Edynburskiej na 200 złr.			—	—
Akcye kolei Budzińsko-Lincko-Gmundzkiej na 250 złr.			296 298	297
Akcye Dunajskiej żeglugi parowej na 500 złr.			681 685 683	683
Akcye austr. Lloyda w Tryeście na 500 złr.			435	435
Galicyjski listy zastawne po 4% na 100 złr.			—	—
Renty Como			—	—

Wiédeński kurs wekslów.

Dnia 3. marca.

		w przecięciu	
Amsterdam za 100 holl. złotych	—	—	2 m.
Augsburg za 100 złr. kur.	102$\frac{3}{8}$ 102 101$\frac{3}{4}$ 102	102	uso.
Frankfurt n. M. za 120 fl. na stopę 24$\frac{1}{2}$ fl.	101 101	101	3 m.
Genua za 300 lire nowe Piemont.	—	—	2 m.
Hamburg za 100 Mark. Bank.	74$\frac{3}{4}$	74$\frac{3}{4}$	2 m.
Lipsk za 100 talarów	—	—	2 m.
Liwurna za 300 lire toskań.	—	—	2 m.
Londyn za 1 funt sztrl.	10-9 6 4 5	10-5	3 m.
Lyon za 300 franków	—	—	2 m.
Medyolan za 300 lire austr.	—	—	2 m.
Marsylia za 300 franków	—	—	2 m.
Paryż za 300 franków	120 119$\frac{3}{4}$ $\frac{1}{4}$ $\frac{5}{8}$	119$\frac{5}{8}$	2 m.
Bukareszt za 1 złoty Para	266 267	266$\frac{1}{2}$	31 T.S.
Konstantynopol za 1 złoty Para	—	—	T.S.
Cesarskie dukaty	6$\frac{1}{4}$	—	Agio.
Dukaty al marco	—	-	Agio.

Kurs giełdy wiédeńskiej.

Dnia 4. marca o pierwszej godzinie po południu.

Amsterdam 85. — Augsburg 102$\frac{3}{8}$. — Frankfurt 101$\frac{1}{2}$. — Hamburg 75$\frac{1}{4}$. — Liwurna —. — Londyn 10.8. — Medyolan 103$\frac{1}{4}$. — Paryż 120$\frac{1}{2}$.

Obligacye długu państwa 5% 84$\frac{3}{4}$—84$\frac{7}{8}$, detto 4$\frac{1}{2}$% 73 — 73$\frac{1}{2}$, detto 4% 66 — 66$\frac{1}{2}$, detto 3% 49 — 49$\frac{1}{2}$, detto 2$\frac{1}{2}$% 41$\frac{1}{2}$—41$\frac{3}{4}$, detto 1% 16$\frac{1}{2}$—16$\frac{3}{4}$, detto S. B. 5% — — —. Pożyczka narodowa 5% 86$\frac{1}{4}$ — 86$\frac{3}{8}$. Obligacye lomb. wen. pożyczki z roku 1850 5% 93 — 94. Obligacye indemn. niższ. austr. 5% 83 — 83$\frac{1}{2}$; detto innych krajów koron. 77 — 80. Oblig. Glogn. z wypłatą 5% 93 — 93$\frac{1}{2}$. Detto Oedenbugs. z wypł. 5% 91$\frac{1}{8}$ — 92. Dette Peszt. 4% 93—93$\frac{1}{2}$. Detto Mediol. 4% 90$\frac{1}{2}$ — 91. Pożyczki loter. z r. 1834 227$\frac{1}{2}$—228, detto z r. 1839 136$\frac{1}{2}$—136$\frac{3}{4}$, detto z r. 1854 111$\frac{3}{4}$ — 112. Oblig. bank. 2% 60—61. Akcyi bank. z ujmą za szt. 1030—1032; detto bez ujmy — —. Akc. esk. banku 95$\frac{3}{4}$ — 96. Akcye c. k. uprzyw. towarzystwa kredyt. dla handlu i przem. 371$\frac{1}{2}$—372. Akcye c. k. austr. uprzyw. tow. rząd kolei żelazn. po 200 złr. (500 frank.) 382$\frac{1}{2}$ — 383. Półn. kolei Ces. Ferd. 290$\frac{3}{4}$ — 291. Detto Budzyńsko-Lincko-Gmundzkiej 300 — 301. Detto Pressb.-Tyrnawskiej 1. wydania 18 — 20; detto 2. wydania 25 — 30. Akcyi żeglugi par. 681 — 683; detto 11. wyd. —; detto 13. wydania 637 — 639; detto Lloyda 435 — 440. Akcye młyna parowego wied. 96 — 98. Akcye Peszt. mostu łańcuch. 60—62. Prior. obl. Lloydy (w srebrze) 5% 88 — 88$\frac{1}{2}$. Północnej kolei 5% 85 — 85$\frac{1}{2}$. Glognickie 5% 76 — 77. Obligacye Dun. żeglugi par. 5% 81 — 82. Renty Como 12$\frac{3}{4}$ — 13. Esterhazego losy 40 zł. 68$\frac{1}{2}$—69. Windischgräza losy 23$\frac{1}{2}$ — 24. Waldsteina losy 23$\frac{1}{2}$ — 24. Keglevicha losy 11$\frac{1}{4}$—11$\frac{3}{8}$. Ks. Salma losy 39$\frac{3}{4}$—40. St. Genois 39$\frac{3}{4}$ — 40. Palffego losy 40—40$\frac{1}{4}$. Cesarskich ważnych dukatów agio 6$\frac{1}{2}$—6$\frac{3}{4}$

Telegrafowany wiédeński kurs papierów i weksli.

Dnia 7. marca.

Oblig. długu państwa 5% 85; 4$\frac{1}{2}$ —; 4% —; 4% z r. 1850 —. 3% —; 2$\frac{1}{2}$% —. Losowane obligacye 5% —; Losy z r. 1834 za 1000 złr. —; z r. 1839 136$\frac{1}{2}$. Wied. miejsko bank. —. Węgiers. obl. kamery nadw. —. Akcye bank. 1075. Akcye kolei półn. 2825. Glognickiej kolei żelaznej —. Odenburgskie —. Budwajskie —. Dunajskiej żeglugi parowej 683. Lloyd —. Galic. listy zast. w Wiédniu —. Akcye niższo-austr. Towarzystwa eskomptowego à 500 złr. 495 złr.

Amsterdam l. 2. m. —. Augsburg 101$\frac{3}{8}$ 3. m. Genua — l. 2. m Frankfurt 100$\frac{1}{4}$ 2. m. Hamburg 74$\frac{1}{4}$ 2. m. Liwurno — l. 2. m. Londyn 10—3. l. m. Medyolan 102$\frac{1}{4}$ l. Marsylia — l. Paryż 119$\frac{5}{8}$. Bukareszt 268$\frac{1}{2}$. Konstantynopol —. Smyrna —. Agio duk. ces. — Pożyczka z r. 1851 5% lit. A. —. lit. B. —. Lomb. —; 5% niż. austr. obl. indemn. —; innych krajów koron. 77. Renty Como — Pożyczka z roku 1854 111$\frac{1}{2}$. Pożyczka narodowa 85$\frac{5}{8}$. C. k. austr. akcye skarb. kolei żelaz. po 500 fr. 370—389$\frac{1}{2}$. fr. Akcye c. k. uprzywil. zakładu kredyt. 358.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie

dnia 6. marca.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
6. god. zrana	318 97	- 0.4°	90.1	północny moc.	śnieg
2. god popoł.	319.91	— 4.2°	82.2	„ „	„
10.god. wiecz.	323.88	— 10 6°	80.6	„ sł.	pochmurno

Wysokość śniegu 48‴.

TEATR.

Jutro: d. 9. marca (W 5. abon. mieś. numer ostatni):

„Życie Szulera.“

Melodrama w 3 porach z francuskiego p. Ducange. (Pan Krajewski wystąpi jako gość w roli Warnera.)

☞ We środe 12. marca r. b. — Pierwszy numer w szóstym abonamencie miesięcznym.

Termina

sprzedaży, kupna, dzierzawy, licytacyi i t. d.

Dnia 10. marca: Licytacya na przeprowadzenie kanału od Jaryczowki we Lwowie.

Dnia 11. marca: Wydzierzawienie głównej trafiki tytoniu w Buczaczu i Brodach za pomocą ofert z terminem po dzień 11go marca we Lwowie. — Wydzierzawienie folwarków kameralnych Tureczki niżne i wyżne w Łomnie.

Dnia 12. marca: Licytacya na budowę śluzy nad Jaryczówką we Lwowie.

Dnia 13. marca: Licytacya na dostawę drzewa do piekarni c. k. wojsk. głównego magazynu zaopatrzenia we Lwowie.

Dnia 16. marca: Wydzierzawienie głównej trafiki tytoniu w Skałacie za pomocą ofert składanych po dzień 16. marca we Lwowie.

Dnia 27. marca: Licytacya realności 833 w Brodach. — Wydzierzawienie folwarku kameralnego w Łące.

KRONIKA.

Z grzeczności dla dam kazał hrabia Walewski dnia 25. lutego otworzyć sale posiedzeń kongresu. Stół konferencyi stał z wszelkiemi przyborami, jak gdyby pełnomocnicy mieli zająć zwykłe swe miejsca. Wprowadzone damy przypatrywały się z wielkiem zajęciem urządzeniu sali, poczem każda napisała ołówkiem na biurze pełnomocników kilka słów ulotnych za przywróceniem pokoju. Jedna z dam obecnych znana z pobożności napisała na arkuszu listowego słowa: „In terra pax hominibus bonae voluntantis“, i złożyła ten papier przed krzesłem, w którym zasiada hrabia Orłow. — Tak donosi „Gazeta powszechna.“

Nie każdemu może potąd wiadomo — pisze jeden z dzienników berlińskich, — że tytuł Doktora jakiegokolwiek wydziału naukowego na uniwersytecie jedyną jest godnością, której pod żadnym pozorem niemożna odebrać temu, kto ją posiada; ale po pięćdziesięciu latach godność ta ustaje sama przez się. Ztąd też zazwyczaj fakultety na wiadomość o jubileuszu, którego z swych Doktorów, odnawiają im dyplomy. Według statutów akademickich niewolno też kilku równym wydziałom naukowym udzielać dyplomów jednej i tej samej osobie. Kto n. p. otrzymał na uniwersytecie w Heidelbergu dyplom doktora filozofii, ten już na innym uniwersytecie niemoże otrzymać takiego samego dyplomu.

— Wychodźtwo strycharzy belgijskich powiększy się jeszcze w tym roku i przewyższy zapewne zwyczajną liczbę piętnastu tysięcy. Nie licząc innych sam jeden tylko przedsiębiorca w Charleroi obowiązał się wypalić. w tym roku w południowej Francyi i Hiszpanii 200 milionów cegieł.

Przy dzisiejszej Gazecie Nr. 10. Dodatku tygodniowego.

Główny Redaktor *M. Szrzeniawa Sartyni.*

Z c. k. galic. drukarni rządowej.